

Tjebåtens första SM

Tänk att vi fick uppleva det 60:e SM för Neptunkryssare! Av 33 anmälda båtar kom 32 stycken båtar (varav 11 träbåtar) till Ekolns segelklubb den 3-6 augusti 2004.

Vi vill börja med att ge ett stort TACK till Ekolns segelklubb som såg till att SM-dagarna blev så lyckade. Arrangemangen var imponerande och de märktes att de som höll i alla trådar hade varit med förr och visste vad de höll på med. Allt var det enormt hög standard på, maten, servicen och seglingarna! För en billig penning fick vi en stadig frukost, bra lunchpaket och god middag. Arrangörerna hade tänkt på allt och mer därtill, det fanns t.ex. ett stort tält där vi enkelt kunde förvara all onödig last, det fixades pannkakor till Dick Westman och yoghurt för solbrända ryggar.

Seglingsbanorna var mycket bra och seglingsledningen lade snabbt om banorna när vindarna vred. Det är roligt med segelsällskap där entusiasmen, glädjen och energin flödar och de ingredienserna fanns det gott om!

Foto: ESK:s banläggargrät

Vi var flera som seglade vårt första SM så det var mycket nervositet utöver tävlingsnerverna. De mer rutinerade Neppar-seglarna var jättebra mot oss nybörjare både på vattnet och i land. Trots att vi stod för en del incidenter när vi seglade var det ingen som bad oss fara och flyga. Ett bra exempel är när vi i första starten tjuvade och direkt efter krockade med Ingrid och Bill Lidman. Det dåliga samvetet låg och gnagde under hela seglingen så direkt när vi gått i mål seglade vi upp till dem och bad om ursäkt. Svaret vi fick var: ”Äh, det där var väl inget, det är sånt som händer!”, vilket genast fick oss att må mycket bättre! Efter seglingarna var det mycket prat i land om dagens händelser och där hade alla möjlighet att utbyta erfarenheter och få lite goda tips och råd. Speciellt vi som inte varit med förr hade en del frågor om situationer och taktik, och vi lyssnade med stora öron på svaren för att om möjligt kunna utnyttja det på banan dagen efter.

Det roliga med nepparklassen är också att man hela tiden har någon att fajtas med ute på vattnet. Vare sig man befinner sig i den övre eller den nedre delen av fältet så har man sina egna konkurrenter om placeringarna. Och fajt vill vi lova att det var! Även fast vi kämpade hårt för att försöka klättra en placering under sista dagen följde vi med stort intresse toppstriden. Tre båtar på delad poäng och många fler som inte var många poäng efter! Vem som helst skulle kunna gå segrande ur striden! Lite nervöst var det nog där uppe i toppen men de som hade bäst kontroll över nerverna var Ingrid och Bill Lidman som äntligen fick kliva högst upp på pris pallan! Men lika glada som de var nog vi, även fast vi tappade en placering sista dagen så hade vi klarat målet att inte vara sist i vårt första SM! Ett SM som vi redan första dagen bestämde inte skulle bli vårt sista.

Foto: Anders Hjelmlad

Efteråt var det många intryck som skulle smältas. En hel del hann vi med att tänka igenom på vår hemresa, som tog 12 timmar. Den hade kunnat ta betydligt längre tid om inte vår räddare Oskar Röös stött på kajen klockan 08.00 på lördagsmorgonen när vi för andra gången den morgonen kom inpaddlandes med trasig motor. Med blixstens hastighet sprang han och hämtade 180 Koketts motor som vi fick låna. Den motorn passar verkligen till Neppare 180, den går bara på full rulle! I alla fall så länge man har bensin kvar i tanken, för den tog så klart slut strax innan vi kom fram till Södertälje på lördagskvällen. Men efter lite segling och lite bogsering fick vi till slut köpa några liter bensin av en snäll herre och då var det full fart igen! Just det där med full fart var kanske inte så populärt genom slussen men vi var lika glada för det, vi hade ju precis avslutat vårt första SM!

*Vi ses nästa år!
Hälsningar från tjejbåten nr87
Anna och Lotta*